

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

Lone Poulsen, Præstehusene 6, 2620 Albertslund

Telefon 43 96 13 71 – Mail: lone-poulsen@comxnet.dk

Kontonummer: 4434-0003141861

Lakshmi Ashrams hjemmeside: <http://lakshmiashram.dk>

**LAKSHMI ASHRAM NYT
SANCHAR 124**

August 2015

Kære venner.

Der er nu igen nyheder fra Lakshmi Ashram. Dette Sanchar bringer følgende artikler:

- Optagelse af nye elever på ashrammen – af Hansi Behn
- Erfaringer – af Neha Joshi
- Mine erfaringer med Sadhana-kurset – af Kavita Shah
- Mine erfaringer i Lakshmi Ashram – juni 2105 – af Julika Schultheiss (tysker)

Det koster 1725 kr. for et sponsorship og 75 kr. i kontingent = 1800 kr. Nogle sender et årligt sponsorship, og andre fordeler beløbet henover året. Derfor sættes 75 kr. ind på administrationskontoen første gang på året, hvor der indgår penge. Dette gælder også for dem, som sender ukonditionerede beløb. Dvs. at alle betaler det samme for at være medlem og modtage Sanchar.

Overskydende penge fra administrationskontoen bliver sendt til Lakshmi Ashram.

Tak for alle bidrag, store som små. Bidrag, der ikke er øremærkede, bruges til undervisningsmidler, studieture, uddannelse og meget andet.

Mange hilsener

Lone Poulsen

Foreningen sparer porto, hvis der er flere, der vil være tilfredse med at modtage en mail med Sanchar, som også kan ses på hjemmesiden. Hvis I vil modtage beskeden på mail i stedet for at modtage et brev, så vær venlig at sende jeres mail-adresse til: [***lone-poulsen@comxnet.dk***](mailto:lone-poulsen@comxnet.dk)

SANCHAR 124

Optagelse af nye elever på ashrammen

Hansi Behn

I april 2015 kom tretten nye elever til Lakshmi Ashram. Alle disse piger på nær én kom fra forskellige områder i Kumaun – Almora, Bageshwar og Champawat. Undtagelsen var Shailja, som er kommet fra Jabalpur i Chhatisgarh og er startet i 9. klasse.

Shailja, der kom så langvejs fra og fra et totalt anderledes miljø, stod i begyndelsen over for vanskeligheder med at tilpasse sig, for klimaet, maden og levevisen var så forskellig fra, hvad hun var vant til. Nu er hun dog meget glad og lever muntert med sine klassekammerater og de ældre og yngre piger. Hun gør sig umage for at forstå og værdsætte livsrytmen her og har travlt med de daglige aktiviteter og arbejde.

Af de tretten nye piger er én kommet i 10. klasse, tre piger i 9. klasse, to i 8. klasse, tre i 6. klasse og fire i 4. klasse. Alle disse nye piger undtagen Shailja kommer fra landsbyer, og her lærer de at leve i et stort harmonisk fællesskab, hvor de bor, spiser og sover sammen og deltager i de kulturelle programmer. De er alle meget glade og lærer gode vaner. Selv om de kommer fra forskellige steder, så ser det dog ud til, at de, når de finder sig til rette, alle kommer fra det samme hjem, så fint kommer de ud af det med hinanden.

De små børn er fulde af sjov og latter. De er meget motiverede til at deltage i alle aktiviteterne på ashrammen og gør det med stor begejstring – kun begrænset på grund af deres alder og evner. At samle brænde i skoven, at vande planterne i haven, at deltage i den tidlige morgenrengøring – alt dette og mere til har de meget sjov med at udføre. De er også eksperter i at præsentere kulturelle

programmer. Ingen af disse børn viser nogen form for generthed eller frygtsonhed. De små børn er især ivrige efter at komme op foran ved aftenmødet og rapportere om det arbejde, de har udført om dagen, lige som de ældre piger gør. Alle disse piger er virkelig ivrige efter at deltage i en hvilken som helst aktivitet i ashramfamilien.

Disse nye piger, såvel store som små, deltager nu med glæde i alle de daglige aktiviteter og lever lykkeligt sammen med de andre piger, som om de overhovedet ikke har nogen erindring om deres hjem. Hele dagen igennem genlyder ashrammens gårdsplads med deres glæde, deres leg og deres muntre stemmer. Det er som om en flok aber løber omkring og leger der!

Jeg føler, at vi skal hjælpe dem med at nyde deres barndom, forsyne dem med et forstående miljø, være sammen med dem i deres allround udvikling og give dem sådanne omgivelser, at de beholder deres glæde og iver ved livet, mens de vokser op til at blive velintegrerede individer. Vi har ansvar for at påvirke dem i en ånd af kærlighed, således at de vokser op til at kunne leve et ansvarsfuldt liv.

Erfaringer

Neha Joshi

Vores High School eksamen skulle begynde den 11. marts 2015. Alle vi klassekammerater var ivrige efter at gå op til eksamen. Den første dag skulle vi op i hindi. Klokker halv ni efter at have spist morgenmad og var vandret ned gennem de grønne marker og henad smalle stier med utallige smukke scenerier bag os fortsatte vi vores tur. Vi skulle til eksamen i regeringens Inter-College i Wajyula, en landsby nord for Kausani i Bageshwar Distrikt. Dette var et helt nyt sted for os, og det var også første gang for os elever i 10. klasse, at vi skulle gå op til en formel eksamen.

Skolen lå i en tæt lund af (*deodar*) cedertræer. Da vi ankom til skolen, stillede vi os på række, og i overensstemmelse med reglerne for at udføre en sådan high school eksamen blev vi tjekket hver især. Så indtog vi vores tildelte pladser og begyndte at løse vores opgaver. På denne måde tog vi alle vores prøver i de følgende dage.

Vi kunne faktisk vældig godt lide at løse opgaverne. I disse dage følte vi egentlig ingen anspændthed og gik på med krum hals på vores opgaver. Vi boede et par kilometer fra skolen hos Pushpa Didi, som engang havde arbejdet på ashrammen. Hendes hjem var omgivet af frodige marker, og hveden og byggen var lige ved at være modne. Tæt ved hendes hjem var der en naturlig kilde, hvorfra der flød en strøm af rent frisk vand. Her tilbragte vi det meste af tiden.

Efter at vi havde overstået vores eksaminer, tog vi alle sammen hjem for at holde ferie. På det tidspunkt var hveden og byggen klar til at blive høstet. I denne periode fik jeg mulighed for at besøge mine bedsteforældre på min mors side, og de tog mig til et antal nye steder i lavlandet. Jeg nød at se disse nye steder og fik mulighed for at vandre lidt rundt her og der. Jeg så forskellige ting og lærte en masse. Jeg så noget, som jeg aldrig havde set før, som tog, parker, en ny slags templer og høje huse med lejligheder. På denne måde holdt jeg en dejlig ferie, og vi vendte alle tilbage til ashrammen den 26. april.

11. klasse

Bagest: Bharathi, Jyotsana, Neha

Forrest: Meena, Purnima

Der ville stadig gå lang tid, inden vi ville få vores eksamensresultater, og der blev lavet et særligt skema til os. I timerne lærte vi – i stedet for at læse i vores bøger – forskellige slags håndarbejde som fx at brodere duge, som var noget helt nyt for os. Vi var alle meget interesserede i at lære noget, og vi fattede hurtigt de teknikker, der skulle til for at udføre disse nye ting. I denne periode fremstillede vi også nogle pyntegenstande, og vi fik masser af tid til at sidde og læse på biblioteket. Jeg læste noveller og også romaner skrevet af den berømte hindi-forfatter Premchand. Vi testede også vores hjerner med puslespil og lavede såvel forskellige diagrammer og kort, der afbilledede videnskabelige temaer, og nedskrev inspirerende citater fra berømte mennesker. I det store og hele nød vi disse uger meget.

Den 26. maj klokken et kunne vi se vores eksamensresultater på internettet.

Mens vi ventede, var vi meget spændte. Men da vi så vores resultater, blev vi ret henrykte, for vi havde alle seks klaret os

rigtig godt og fået nogle fine karakterer. Hvor var vi dog glade alle sammen! Derefter startede vores almindelige skema for 11. klasse. Vi koncentrerer os nu alle om vores studier. Når vi læser i vores nye lærebøger, bliver vi ivrige efter at lære mere, og vi er virkelig interesserede i de nye fag.

Mine erfaringer med Sadhana-kurset

Kavita Shah

Ethvert individ kan kun opnå/udrette noget, når en dyb interesse og et stærkt ønske vækkes i en – det er disse to kvaliteter, som gør mennesket i stand til at udvikle sig. Tiden kom, da jeg også blev klar over dette, og i dag er jeg meget bevidst om det.

Jeg har boet i Lakshmi Ashram i de sidste tolv år. Siden min personlige forståelse begyndte at udvikle sig, har jeg fået vist en, som vil hjælpe mig med at opbygge mit liv på et fast fodfæste.

I de sidste 23 år har der været kørt et pædagogisk program om Gandhi-filosofi i Ashrammen. Dette program startede i 1993, og i den forløbne tid er mange kurser blevet gennemført. Siden jeg kom til ashrammen i 2004, har jeg oplevet et stort antal kurser. Fra jeg var meget lille, har jeg kendt til dette kursus, og jeg har ventet på den dag, hvor jeg blev gammel nok til at kunne deltage i det.

I 2014, efter at have afsluttet min Intermediate eksamen efter 12. klasse, meldte jeg mig til Gandhi-filosofikurset. Jeg følte da, at dette kursus ville vise mig vejen, således at hvad jeg end ønskede at opnå med livet, ville vejen til at nå dertil åbenbare sig. Indtil da havde jeg kun hørt noget om kurset, men nu ville jeg personligt få mulighed for selv at opleve det. Jeg var meget glad for, at jeg i de kommende otte måneder ville lære noget nyt. Jeg koncentrerede mig med glæde i timerne. Dette kursus varer som sagt otte måneder og giver os mulighed for at øge vores forståelse, giver os styrke til at leve vores liv og giver os mulighed for virkelig at kende os selv. Jeg føler ikke, at jeg, før jeg deltog i kurset, kendte mig selv. Først efter at have deltaget i dette kursus har jeg lært at forstå mig selv. Vi har alle en grundforståelse; men ved at deltage i kurset opnåede jeg en rigtig forståelse.

Vi var ikke bebyrdet med formelle lektier. Men mens vi studerede på skolen, følte jeg, at vi havde så travlt med at læse i vores lærebøger, at vi ikke havde megen tid til at læse andre bøger. Jeg fik store muligheder for at lære og se en masse i disse måneder. Vi tog til Dehradun for at deltage i et Vipassana meditationskursus. Gennem praktisering af Vipassana bliver vores tanker afbalanceret. Til at begynde med var vores tanker ikke i ro, men som dagene gik, blev vores tanker mere koncentrerede. I disse ti dage lærte jeg at styre mit åndedræt, og ved at lukke øjnene rejste jeg gennem min krop og blev efterhånden totalt vidende om hele kroppen. Jeg føler, at jeg virkelig har fået noget ud af Vipassana.

På kurset fik jeg ny viden på et intellektuelt niveau. Jeg kom til at vide alt om Gandhi. Jeg lærte meget af at læse Gandhis selvbiografi. For ham præsenterede ethvert øjeblik en mulighed for at

lære, hvad han ønskede, og han gjorde dette til en praksis. Ved at læse hans selvbiografi lærte vi nøjagtigt, hvordan Gandhi havde levet sit liv. Igennem hele sit liv accepterede han aldrig et nederlag. Inden i ham var der en stærk fast følelse af et formål. Sandfærdighed fyldte helt Gandhi. Hans liv var et liv af Sandhed. Gandhi ønskede, at Sandhed skulle etableres i samfundet. Han havde aldrig accepteret nogen særlig Gud, for ham var Sandhed Gud. Gandhi havde oprettet et antal ashrammer i Sydafrika og i Indien. Hans hovedformål med at starte disse ashrammer var, at folk skulle lære at leve i harmoni med naturen.

I løbet af kurset tog vi 42 dage til Maharashtra, hvor vi fik mulighed for på førstehånd at opleve Sevagram Ashram, som Gandhi havde grundlagt. Ved at komme til Wardha fik vi lejlighed til at se et antal steder, og mens vi var der, læste vi Gandhis igangsættende bog, "Hind Swaraj", og lærte også om Gandhis tanker om Basic Education. På disse otte måneder blev min selvtillid og mit mod vakt. Jeg følte, at jeg havde fået meget ud af det. Før det gik op for mig, var disse otte måneder forbi. I det store og hele var jeg virkelig glad for at have deltaget i dette program. Vores Sadhana-kursus afsluttedes formelt den 30. marts. På denne sidste dag forstod jeg til fulde at værdsætte alt det, som jeg havde lært, og sætte pris på de forandringer, det havde givet mig.

Mine erfaringer i Lakshmi Ashram – juni 2015

Julika Schultheiss, 29 år, fra Tyskland

Først og fremmest ønsker jeg at nævne, at hvad jeg end skriver, vil det være fra mit meget subjektive perspektiv og kun en lille del af hele billedet, der blev fremkaldt inden for de sidste fire måneder, som naturligvis er et meget begrænset tidsrum. Desuden er mine oplevelser så enorme, at ethvert forsøg på at skrive om dem vil kun afspejle en lille del.

Jeg ønsker at takke alle søstre og brødre i Lakshmi Ashram for at give mig mulighed for at leve i deres verden i fire måneder. Det har været en intens og berigende periode i mit liv. Til en vis grad har det at leve et simpelt liv i naturen og tilbringe så megen tid udenfor fået mig til at føle mig mere velafbalanceret. Jeg erfarede, hvor lidt man behøver for at have et lykkeligt liv – set fra et materialistisk synspunkt.

Min motivation til at arbejde som frivillig i Lakshmi Ashram var på den ene side at lære noget, at se og erfare indisk kultur, at lære lidt hindi og lidt om Gandhi-filosofi. På den anden side havde jeg også en forventning om og et dybt ønske om at bidrage med noget, at udføre noget nyttigt, at dele en smule viden eller erfaring med beboerne i Lakshmi Ashram, som kunne gøre deres system på en eller anden måde lidt bedre.

Jeg har arbejdet som skolepsykolog i Tyskland i de sidste fire år og har derfor set mange skoler – systemer – indefra. Som systemisk psykolog fandt jeg det interessant fra et professionelt synspunkt at undersøge et system som på ashrammen med meget faste regler og en lang historie. Og også at tænke over reglerne og udviklingen af systemet. Hver skole har forskellige underforståede og synlige regler, og i mit job erfarede jeg, at en masse afhænger af lederen og hendes måde at lede på. Jeg er meget taknemmelig over, at beboerne på Lakshmi Ashram lod mig få indblik i deres system og bød mig velkommen som en søster.

Jeg ønsker at fortælle om mine daglige gøremål. Livet på Ashrammen er organiseret efter et meget fast skema, der starter med morgensamling og yoga-timer kl. 6. Derefter drikker man tuls-

te sammen og gør rent en times tid i grupper. Jeg gjorde normalt også rent med en af grupperne. Somme tider ville jeg prøve at gøre tingene på en anderledes måde, end den pigerne var vant til (fx. at samle støvet op på en fejebakke med det samme i stedet for at flytte det fra et sted til et andet og så feje det hele sammen igen), og ofte blev jeg korrekset af dem og måtte høre, at min måde ikke var den rigtige. Klokkeren fik vi en velsmagende morgenmad siddende på gulvet med korslagte ben. Derefter var der "udyog"-arbejde i haven, samling af brænde, rengøring i kostalden osv. i halvanden time. Jeg var overrasket over, hvor hårdt pigerne arbejdede med tunge byrder på hovedet. Jeg følte mig ofte som en forkælet pige, når jeg forsøgte at arbejde lige så hårdt som dem, og jeg hurtigt følte mig udmattet. Jeg forsøgte dog at deltage i aktiviteterne hver dag. Frokost var allerede klar kl. 11.30 efterfulgt af lidt tid til hvile og andagt kl. 13. Indtil kl. 14 spandt pigerne ofte uld eller lærte nye sange. Fra kl. 14-17 havde pigerne almindelige skoletimer.

Tre gange om ugen var tiden efter skolegang fri til leg og spil. De andre dage arbejdede pigerne igen i haven, da de havde deres egne klassehaver, som de skulle dyrke. Kl. 19 blev der holdt en aftenandagt og et møde: Pigerne rapporterede fra deres klasse eller gruppearbejdet, optrådte med dans og opførte sketcher. Sommetider udtrykte "the Didis" (storesøster; en kvinde som bor i en ashram) højt deres skuffelse over noget, som ikke var gået så godt i løbet af dagen. Med pigerne siddende på rækker og uden at have lov til at kigge tilbage, hvor de fleste af de klagende Didis sad, føltes det som et strengt hierarki. Måske var det en ide at ændre den måde, man sidder på, til en rundkreds, hvilket giver alle mulighed for at have øjenkontakt og støtter en ligeværdig konversation. Vi spiste aftensmad sammen derefter omkring kl. 19.45. For pigerne sluttede dagen som regel med lektier og lidt leg i deres rum.

Jeg forsøgte at være til nytte ved at undervise i engelsk i to klasser. I begyndelsen besøgte jeg en af engelsktimerne for at få et indblik i, hvordan der blev undervist. Læreren, en af the Didis, åbnede bogen, og hver af pigerne skulle fremsige digtet på den første side. Digtet var "Twinkle, twinkle little star" og alt for svært for pigerne at forstå. Da der var gået ti minutter bad læreren mig om at fortsætte med klassen, og hun gik sin vej. Den observation fik mig til at tænke, at nogle af the Didis ikke er kvalificerede til at være lærere eller socialarbejdere, men lever i ashrammen på grund af problemer, de selv står over for i livet. Set fra mit synspunkt har det at finde et sikkert sted for sig selv en større prioritet for

dem end at yde noget til gavn for pigerne. Det var min første engelsktime, og fra den dag var jeg meget motiveret for at skabe timer, som mere passede til pigerne, og som vækkede deres interesse for sproget og lærte dem simple sætninger, som de kunne bruge, når der kom besøgende til ashrammen.

Referat af Lakshmi Ashram-generalforsamling 15. marts 2015

Dirigent: Lone. **Referent:** Ruth.

Bestyrelsens beretning

Lone byder velkommen og fortæller, at der i år ikke har været afholdt bestyrelsesmøde. Alt er foregået pr. mail, telefon osv. Nyhedsbrevet Sanchar udkommer tre gange om året som vanligt, og Lone fortæller, at det nu er 25 år siden hun var på Lakshmi Ashram for første gang. Hun fulgtes med Marie Thøger, der skulle ned for at skrive "Hold Liv i Jordan" sammen med Radha, der netop i de uger stoppede som leder af ashrammen. 55 Sanchar har Lone redigeret siden da, og hun fortæller, at hun er meget glad for samarbejdet med David om dette arbejde.

Lone har i februar været i Vamdrup for at fortælle om Lakshmi Ashram for Troldkærskolens personale. Hele lærergruppen tager til Indien sidst i marts 2015 og besøger Lakshmi Ashram. De er alle meget engagerede og vil helt givet få en masse ud af et besøg.

Om ashrammen fortæller Lone, at der er et stabilt antal medarbejdere og elever. Dagligdagen går stille og roligt med undervisning, gæster, møder og kurser og dagligt arbejde. Der har også været nogle gæstelærere. Lakshmi Ashrams Venner har desværre måtte stille støtte til videreuddannelse af piger, der forlader ashrammen i bero, pga. pengemangel. I de seneste år er det blevet sværere at skaffe økonomisk støtte fra forskellige sider. Medlemstallet i Lakshmi Ashrams Venner var i 2014 på 55 (mens det i 2013 var på 68).

Vi ser billeder fra ashrammen, og nyder de flotte billeder, der er taget både fra Lones tur i 2014 med Henning, Helle og Marie Raakjær Jensen, og der er også billeder fra Marie Thøger, Anne og Anes tur.

Regnskab

Lone gennemgår regnskabet og det bliver godkendt. Hun nævner, at administrationsudgifterne kan holdes pænt nede på grund af gratis kopiering.

Kontingent

Kontingentet på 75 kr. fastholdes.

Indkomne forslag

Der er ingen indkomne forslag, men Lone lægger op til en snak om, hvordan skolen har udviklet sig. Marie Thøger siger, at hun synes grundlaget er det samme, men at tiderne selvfølgelig har ændret sig og sat sit præg på ashrammen. Fremtiden, og hvordan vi fortsætter dansk engagement i skolen, berøres også.

Valg af bestyrelse

Bestyrelsen genvælges og ser således ud:

Lone Poulsen, Ruth Sillemann, Hanne Stenager, Lene Rasmussen.

Valg af revisor og revisorsuppleant

Claus Broskov Sørensen og David W. David genvælges.